

Arrest

nr. 298 110 van 1 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 13 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WALDMANN *loco* advocaat J. RICHIR, in het bijzijn van de (vervangende) voogd en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 31 maart 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 31 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 26 januari 2023 in Roemenië en op 15 februari 2021 in Oostenrijk (Eurodac).

Op 9 juni 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.2. Op 13 maart 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 16 maart 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/03/2021

Overdracht CGVS: 09/03/2022

Je werd gehoord in een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 18 januari 2023 van 09.25 uur tot 11.45 uur, bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Jouw voogd x en jouw advocaat meester Vanessa PEHARPRE, vervanger voor meester Juliette RICHIR was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kalai Arbab, gelegen in het district Behsud van de provincie Nangarhar. Je bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Je ging tot een aantal maanden voor jouw vertrek naar een madrassa gelegen nabij de grote weg op dezelfde plek als waar jouw school gelegen is. Een aantal maanden voor jouw vertrek uit Afghanistan werden in deze madrassa twee jongens meegenomen door de taliban. Eén van hen werd vermoord en een andere kon een tijd later ontsnappen. Na dit incident besloten veel mensen hun kinderen weg te halen van de madrassa. Jij ging ook niet meer naar de madrassa, maar bleef wel naar school gaan op deze plek.

Een tijdje later werd jouw vader gevraagd door de taliban om zijn oudste zoon, jouw broer A.(...), aan hen af te staan. Jouw vader besprak dit met jouw paternale ooms en ze besloten af te wachten en niets te doen. Ongeveer twee weken voor jouw vertrek uit Afghanistan werd jouw vader aangesproken door een persoon die de taliban vertegenwoordigde met opnieuw de vraag zijn oudste zoon af te staan aan de taliban. Jouw vader besprak de kwestie opnieuw met jouw paternale ooms en zij besloten om jouw broer A.(...) en jij weg te sturen uit Afghanistan. Ze waren bezorgd dat indien A.(...) niet aan hen zou worden overgedragen, ze jou zouden viseren. Jij en jouw broer reisden samen met een neef van jou en een andere dorpeling via Kaboel naar Nimroz, van waaruit jullie Afghanistan verlieten.

Je reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, een onbekend land, Oostenrijk, Duitsland en Frankrijk naar België. Je diende hier op 31 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Jouw reisweg duurde in totaal ongeveer negen à tien maanden. Aan de grens tussen Turkije en Griekenland raakte je jouw broer kwijt. Van jouw neef en dorpeling raakte je gescheiden in Turkije. Je hebt sindsdien niets meer van jouw broer vernomen. Je hoorde wel van jouw vader dat iemand hem verteld had dat jouw broer nog zou leven, maar je weet niet waar hij is.

Na de machtsovername van de taliban in Afghanistan werden jouw vader en neef meegenomen door de taliban omdat jouw neef beschuldigd werd voor de overheid te hebben gewerkt. Ze werden twee weken opgesloten door de taliban alvorens vrijgelaten te worden. Een tijdje later werd jouw neef opnieuw opgepakt door hen en vermoord. Ze wilden jouw vader ook opnieuw oppakken, maar hij vertrok naar Pakistan. Jouw vader bleef twee à drie maanden in Pakistan en werkte daar. Toen hij terugkeerde naar Afghanistan kon hij niet in het dorp blijven omwille van de problemen met de taliban. Hij reist tussen verschillende plekken in de provincies Kunar en Nuristan.

Ter staving van je verzoek leg je jouw tazkera, de tazkera van jouw vader, de tazkera van jouw moeder, een schoolrapport, een attest voor de aanvraag van jouw schoolrapport, een aantal foto's en de enveloppe waarin de documenten werden opgestuurd voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel

is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Je stelt uit Afghanistan te zijn vertrokken wegens de pogingen van de taliban om jouw broer A.(...) mee te nemen en de vrees dat ze jou na hem zouden viseren. Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het CGVS te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van jouw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Onderstaande vaststellingen tonen aan dat je niet aannemelijk maakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren.

Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je beweerde dat er nog andere mensen waren die op een gelijkaardige manier als jij persoonlijk benaderd werden door de taliban maar pretendeert meteen dat dit niet in jouw dorp was, maar in omliggende dorpen (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met deze beschikbare informatie inzake de gedwongen rekrutering door de taliban, begin je over de twee jongens die uit de madrassa zouden zijn meegenomen, een bewering die je niet staakt, die niet strookt met hun gewoonlijke modus operandi en die je niet aannemelijk maakt zoals we verder infra beargumenteren (CGVS p. 22).

Je slaagt er niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval en het geval van jouw oudere broer A.(...) afwijken van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Je kan immers op geen enkel moment doorheen jouw verklaringen de indruk wekken dat jij en A.(...) in een omgeving zaten waarin een gedwongen rekrutering aannemelijk is. Ten eerste blijkt uit jouw verklaringen dat jouw dorp en omgeving ten tijde van de door jou aangehaalde problemen onder controle waren van de

voormalige Afghaanse overheid (CGVS p. 12). Gevraagd of de taliban ooit naar jouw dorp kwamen, antwoord je ontkennend (CGVS p. 14). Ook uit de beschikbare informatie over het district Behsud van de provincie Nangarhar, blijkt dat dit grotendeels verstedelijkte district nabij de stad Jalalabad in de periode voorafgaand aan jouw vertrek uit Afghanistan voor 85% tot 100% van het district Behsud in de handen van de overheid was (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien moet worden opgemerkt dat je verklaart dat ook de madrassa, die gelegen is naast de grote weg, gesteund wordt door de overheid en er ook meisjes les volgden aan de madrassa. Het is bijzonder opmerkelijk dat indien de madrassa effectief een talibanbolwerk zou zijn geweest, ze meisjes zouden toelaten lessen te volgen in de madrassa (CGVS p. 12). Verder stel je ook dat de mensen in jouw dorp de taliban niet leuk vonden en er geen mensen in het dorp zijn die de taliban steunen (CGVS p. 15). In een dergelijke omgeving nabij één van de grootste metropolen van Afghanistan binnen een regio waarin de bevolking hen niet gunstig gezind is, is het voor de taliban in ieder geval moeilijker om te opereren en te rekruteren dan in gebieden die (deels) onder hun controle zijn. Deze vaststellingen over de veiligheidssituatie en de omstandigheden in jouw dorp en omgeving, zijn een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van jouw voorgehouden rekrutering van jouw broer A.(...) en jezelf. Ten tweede leg je weinig aannemelijke verklaringen af over het incident waarbij er twee jongens meegenomen werden vanuit de madrassa. Zo stel je dat de twee jongens plotseling tegen hun zin gedwongen werden meegenomen door de Kari's van de madrassa, die gelinkt waren met de taliban (CGVS p. 13). Bevraagd over de omstandigheden rond de ontvoering van deze jongens, verklaar je dat er geen voorgaande indicatie was of gebeurtenis plaatsvond die erop kon wijzen dat de Kari's gelinkt waren aan de taliban of talibangezind waren (CGVS p. 14). Gevraagd of de families of belangrijke mensen uit het dorp werden gecontacteerd alvorens de jongens werden meegenomen, antwoord je negatief. Je stelt ook dat je niet eerder merkte dat de Kari's gelinkt waren aan de taliban en het niet kon opmaken uit wat ze zeiden of vermeldden. Je haalt aan dat je te jong was hiervoor. Bevraagd of jouw oudere broer A.(...) er ooit iets over zei, antwoord je opnieuw ontkennend (CGVS p. 14). Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat jouw verklaringen over dit incident weinig aannemelijk zijn en geenszins in overeenstemming te brengen zijn met de beschikbare informatie. Dat de taliban op zulke plotselinge wijze zouden overgaan tot een gedwongen rekrutering van twee jongens uit de madrassa is veeleer ongeloofwaardig. Bovendien is het door jou beschreven incident des te merkwaardiger in het licht van jouw verklaringen dat de taliban in jouw regio er op geen enkele manier voor trachtten te zorgen dat jongens zich bij hen aansloten en je niet hoorde over jongens die zich op vrijwillige basis bij hen aansloten (CGVS p. 15). Deze vaststellingen over het incident in de madrassa tast de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas verder aan. Ten derde mag ook de reactie van de mensen in de regio op dit incident verbazen. Er kan immers verwacht worden dat er bij een dergelijk incident in een regio die door de overheid onder controle was een reactie volgt van de autoriteiten, quod non (CGVS p. 13, 15). Je vertelt dat veel mensen hun kinderen niet meer toelieten naar de madrassa te gaan naar aanleiding van het incident, maar wel nog naar school (CGVS p. 14). De school en de madrassa waren echter op dezelfde plek (CGVS p. 11). Indien er werkelijk een risico op rekrutering door de taliban bestond op deze plek, is het bijzonder opmerkelijk dat je wel nog werd toegelaten om naar deze school te gaan nadat het incident in de madrassa plaatsvond (CGVS p. 13). Ten vierde zijn ook jouw verklaringen over de concrete rekruteringspoging ten aanzien van jouw broer A.(...) en jijzelf weinig overtuigend. Jouw verklaringen hierover zijn erg summier en weinig doorleefd (CGVS p. 19-22). Je bent bovendien niet in staat aan te tonen waarom de taliban jou zou viseren. Je poneert dat de reden is dat je naar de madrassa ging, maar dit kan in het licht van bovenstaande vaststellingen niet overtuigen (CGVS p. 21, 22). Je verklaart dat jij zelf nooit persoonlijk werd benaderd door de taliban en dat je niet weet of jouw broer benaderd werd (CGVS p. 21). Je stelt enkel dat jouw vader met hen sprak en jullie vertelde dat jullie werden weggestuurd (CGVS p. 19). De taliban zouden ook een brief hebben gestuurd, maar die kan je niet voorleggen (CGVS p. 20). Verder is het ook weinig aannemelijk dat de taliban twee weken zouden wachten alvorens jouw vader een tweede keer te benaderen (CGVS p. 20). Dit strookt daarenboven hoegenaamd niet met de door jou beschreven modus operandi van de taliban bij de plotselinge ontvoering van de twee jongens in de madrassa, waarbij de familieleden niet werden gecontacteerd. Bovendien is het veeleer ongeloofwaardig dat jouw vader zou overgaan tot het wegsturen van twee van zijn zonen zonder eerst hulp gezocht te hebben bij de lokale dorpsvertegenwoordigers. De verklaring dat de dorpsoudsten bang waren, kan niet overtuigen gezien de door jou beschreven veiligheidssituatie in jouw omgeving (CGVS p. 22). Bovenstaande vaststellingen over de door jou voorgehouden rekruteringspogingen van de taliban doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas.

Verder kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij jouw aangemeten profiel als boerenzoon in een familie die zich voor hun inkomsten enkel beroept op landbouwactiviteiten. Ondanks jouw jonge leeftijd bij jouw vertrek uit Afghanistan kan er redelijkerwijze van jou verwacht worden dat je enige kennis hebt vergaard over landbouwactiviteiten. Je vertelt immers dat jouw vader heel zijn leven lang een landbouwer was en ook jouw maternale ooms landbouwers zijn of vee bezitten (CGVS p. 7, 11).

Je verklaart zelf niet geholpen te hebben met de landbouwactiviteiten, maar jouw vader wel regelmatig te hebben vergezeld wanneer hij aan het werk was (CGVS p. 11) . In deze context is het dan ook verbazingwekkend dat jij er niet eens in slaagt basisvragen over de landbouwactiviteiten van jouw vader te beantwoorden. Zo kan je niet antwoorden op de vraag wanneer rijst geplant of geoogst wordt. Pas wanneer aangedrongen wordt en je gevraagd wordt of je weet of het bijvoorbeeld in het warme of het koude weer is dat de oogst plaatsvindt, stel je dat je denkt dat het in het warme weer is (CGVS p. 8). Dit is echter niet correct. Rijst wordt in Nangarhar en het noordoosten van Afghanistan geplant in de zomermaanden en geoogst in de herfstmaanden (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Daarnaast ben je opmerkelijk genoeg niet in staat om de grootte van de velden aan te geven in djerib of biswa, de courante meeteenheden in Afghanistan (CGVS, p. 7-8). Deze vaststelling over het door jou aangemeten profiel ondermijnt jouw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft jouw broer A.(...), dient vooreerst te worden vastgesteld dat je nalaat om enig bewijsstuk van zijn bestaan voor te leggen. Daarnaast leg je vage verklaringen af over zijn huidige verblijfplaats. Zo stel je dat mensen aan jouw vader zeiden dat hij nog leeft. Je weet echter niet waar hij is en vroeg ook niet aan jouw vader wat hij er verder over wist (CGVS p. 9, 23). Dat je geen verdere informatie trachtte in te winnen over de huidige verblijfplaats van jouw broer en er niet benieuwd naar was, is bijzonder merkwaardig. Jullie zouden immers omwille van dezelfde problemen het land verlaten hebben. Deze vage verklaringen over jouw broer ondermijnen jouw algemene geloofwaardigheid verder.

Voorts dient betreffende de problemen die jouw vader zou hebben ondervonden na jouw vertrek uit Afghanistan te worden opgemerkt dat deze zouden hebben plaatsgevonden na de machtsovername van de taliban midden augustus 2021. Jij kwam eind maart 2021 aan in België en verklaart ongeveer negen à tien maanden onderweg te zijn geweest (CGVS p. 17-18). Er kan dus worden aangenomen dat je midden 2020 vertrok uit Afghanistan. Jouw vader zou dus pas problemen hebben gekregen met de taliban meer dan een jaar na jouw vertrek uit Afghanistan. Het is bijzonder onwaarschijnlijk dat jouw vader, die benaderd werd door de taliban omwille van de rekrutering van zijn zonen, zo lang zonder problemen in het dorp kon verblijven indien er sprake zou zijn van een geloofwaardige gedwongen rekrutering. Je stelt bovendien dat hij problemen kreeg met de taliban om andere redenen dan de rekruteringspoging, namelijk omdat jouw neef beschuldigd zou zijn door de taliban. Over deze problemen kan je vrijwel niets vertellen. Je weet niet waarom jouw neef beschuldigd en vermoord zou zijn, of waarom jouw vader werd meegenomen (CGVS p. 23). Daarnaast blijkt dat jouw vader werd vrijgelaten door de taliban en hierna nog een periode in Pakistan werkzaam was alvorens terug te keren naar Afghanistan waar hij op verschillende plekken verblijft (CGVS p. 17). Je kan bovendien geenszins aantonen waarom deze situatie ervoor zou zorgen dat jij zelf een vrees voor vervolging dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. De foto's die je voorlegt om de problemen van jouw vader te staven zijn weinig overtuigend. De foto waarop jouw vader afgebeeld is samen met een aantal talibs is immers bewerkt. Er is een deel van de foto verborgen onder een blauwe vlek. Deze foto kan bijgevolg niet als bewijs dienen. Uit de andere foto's waarop jouw vader staat afgebeeld is niet af te leiden dat hij effectief problemen kent (CGVS p. 17). Tevens moet benadrukt worden dat de beweerde problemen van jouw vader na jouw vertrek uit Afghanistan beoordeeld dienen te worden in het licht van jouw ongeloofwaardig bevonden verklaringen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk hebt gemaakt.

De documenten die je voorlegt ter staving van jouw verzoek zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. Jouw tazkera, de tazkera's van jouw ouders en de documenten van de school kunnen enkel een indicatie zijn van jouw identiteit, nationaliteit, herkomst en scholing. Ze kunnen geen bewijs vormen voor de door jou aangehaalde problemen. De overige foto's die je voorlegt ter staving van de slechte financiële situatie van jouw gezin kunnen jouw vluchtrelaas ook niet staven. Hierbij dient ook gewezen te worden op de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten.

Tot slot dient er nog op gewezen te worden dat je bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet de waarheid hebt verteld over eerdere verzoeken om internationale bescherming. Je ontkende elders asiel aangevraagd te hebben, daar waar dit uit de gegevens in jouw administratief nochtans duidelijk wel blijkt. Er werd een "Tijdelijk identiteitsdocument voor asielzoekers" op jouw naam en met jouw foto op uitgegeven op 3 februari 2021 in Timisoara, Roemenië.

Toen jij echter met de noorderzon verdwenen bleek, hebben ze jouw dossier op 25 januari 2021 afgesloten. Hierna verwierp Roemenië een terugnameverzoek van de Oostenrijkse autoriteiten (Document Romanian Dublin Unit dd. 10 mei 2021 in het administratief dossier). In Oostenrijk heb jij een verzoek om internationale bescherming ingediend op 15 februari 2021 (Document Oostenrijk dd. 21 april 2021) en je dient je in België aan op 31 maart 2021. Jij hebt met andere woorden verschillende andere EU-landen doorkruist, maar wilde specifiek naar België komen (Verklaring DVZ, punt 22 en 33). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat jij je aan de procedure onttrokken hebt in Roemenië en Oostenrijk, helemaal doorgereisd bent tot in België en er hier leugenachtige verklaringen komt over afleggen, is een gedrag dat onverenigbaar is met jouw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld

worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van

aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden

aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele

privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan

aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot dertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar school en de madrasa geweest te zijn in Afghanistan (CGVS, p. 11) en sta je nog steeds in nauw contact met je familie (CGVS, p. 24). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikel 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“A. Over de persoonlijke vrees van verzoeker

1. Over het risico van gedwongen rekrutering door de Taliban

1.

Volgens tegenpartij is de vrees van verzoeker om bij zijn terugkeer door de Taliban te worden gerekruteerd ongegrond, aangezien de Taliban volgens de beschikbare informatie zelden gebruik maken van gedwongen en individuele rekrutering.

Inderdaad, de Taliban zouden genoeg vrijwilligers hebben staan om zich bij hen aan te sluiten en hun rekruteringsmethoden zouden meer gebaseerd zijn op lokale wortels.

Men mag echter niet vergeten dat een dergelijke rekrutering, hoewel ongebruikelijk, toch aannemelijk is en dus een mogelijkheid is die niet mag worden uitgesloten.

Het EASO meldt in zijn publicatie *Recruitment by armed groups* dat de rekrutering van minderjarigen binnen madrassa's veel voorkomt in Afghanistan:

[citaat https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, p. 43]

In dit geval verklaart verzoeker dat de rekruteringspogingen precies plaatsvonden in de madrassa waar hij en zijn broer naar school gingen, hetgeen volledig strookt met de hierboven beschreven rekruteringsmethoden.

2.

Voorts meent tegenpartij dat zijn relaas niet geloofwaardig is, aangezien zijn regio (Nangarhar) destijds onder regeringscontrole stond en dat in deze context gedwongen rekrutering moeilijk denkbaar lijkt.

Zij zet ook de nadruk op het feit dat verzoeker ontkennend antwoordt wanneer men hem vraagt of de Taliban ooit naar zijn dorp zijn gekomen, hetgeen zijn verhaal noodzakelijkerwijs ondermijnt.

Nochtans, hoewel het waar is dat de provincie Nangarhar in 2020 inderdaad onder regeringscontrole stond, blijft het een feit dat de Taliban wel degelijk in het gebied aanwezig waren.

[citaat

https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf, p. 230]

Verzoeker legt tijdens zijn verhoor uit dat de instructoren van de madrassa met de Taliban gelinkt waren (NEP, p. 13) :

In een later interview vertelde verzoeker op bijzonder gedetailleerde wijze dat de Taliban de gewoonte hadden om de twee weken naar de madrassa te komen en dat zij dan de oudere leerlingen viseerden, met name de klas van zijn broer A.(...). Verzoeker werd dus nooit rechtstreeks door de Taliban benaderd, maar zijn broer zou hem later op de hoogte brengen van de pogingen om hem te benaderen.

Bovendien vertelt hij dat de Taliban die daar aanwezig waren, meestal als burgers gekleed waren, wat verklaart waarom hij zich hun aanwezigheid in zijn dorp moeilijk kan herinneren.

Hun rekruteringspogingen waren dus vrij discreet en gingen in de ogen van de plaatselijke bevolking aanvankelijk louter voor propaganda, zodat niemand hun ware politieke gezindheid en vooral hun bedoelingen kon vermoeden.

Dit vloeit uit de NEP (p. 14) :

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14]

Nee, het is alleen maar wanneer, twee jongens ontvoerd werden dat het duidelijk werd, en dat enkele families bang werden (NEP, p. 13) :

[Ibid., p. 13]

3.

Bijgevolg vergist zich tegenpartij wanneer zij van mening is dat verzoeker en zijn broer zich niet in een omgeving bevonden waarin gedwongen rekrutering aannemelijk is.

3. Tegenpartij stelt ook vragen over de aanwezigheid van meisjes in de madrassa.

Blijkbaar heeft verzoeker verklaard dat er ook meisjes naar de madrassa kwamen, hetgeen, in de veronderstelling dat de Taliban er controle daarover uitoefende, heel onwaarschijnlijk lijkt.

Nochtans, in een later gesprek verklaarde verzoeker echter, toen hem hierover vragen werden gesteld, dat hij de vraag verkeerd had begrepen. Hij vertelt onmiddellijk dat de meisjes niet in de madrassa aanwezig waren, maar wel in de nabijgelegen klassieke school, wat heel aannemelijk was.

De Taliban opereerde dus alleen binnen de madrassa, waar alleen jongens mochten studeren. De klassieke school daarentegen lag op enkele kilometers van de madrassa (ongeveer 10 minuten met de driewieler) en lag dus niet onder controle van de Taliban, waardoor ook meisjes er naar school konden. Verzoeker vertelt dat de helft van de dag de school voor jongens was en de andere helft voor meisjes.

Via een eenvoudige zoektocht op het internet kunnen wij de twee scholen vinden door verzoeker genoemde werden, wat de juistheid van zijn relaas natuurlijk versterkt.

[foto Google maps van de scholen]

4.

Tegenpartij is ook van mening dat de verklaringen van verzoeker over de ontvoering van de twee jongens door de Taliban, totaal ongeloofwaardig zijn.

Ten eerste plaats is zij van mening, dat het feit dat er nooit enige aanwijzing is geweest dat de instructoren banden hadden met de Taliban, noodzakelijkerwijs zijn verklaring ondermijnt.

Nochtans, zoals hierboven vermeld, waren de rekruteringspogingen van de Taliban heel discreet en deze waren systematisch in burger gekleed, zodat verzoeker redelijkerwijs niet kon vermoeden wat hun ware banden waren. Dit geldt des te meer daar verzoeker, zoals hij zelf tijdens zijn verhoor heeft benadrukt, nog zeer jong was en dus niet geacht kon worden volledig op de hoogte te zijn van de situatie, wat hij zelf tijdens zijn verhoor benadrukt. (Nep blz. 14):

[Citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14]

Daarna zet tegenpartij de nadruk op het feit dat het heel onwaarschijnlijk is dat verzoeker en zijn broer, zoals de kinderen uit andere gezinnen, na de ontvoering van de twee jongens nog de toelating hadden naar de klassieke school te gaan..

Nochtans zoals reeds gezegd, waren de school en de madrassa, hoewel heel dicht bij elkaar, waren toch niet op dezelfde plaats gevestigd. Verzoeker heeft tijdens zijn verhoor verklaard dat dit het geval was voor hem, omdat de twee instellingen zeer dicht bij elkaar lagen. Maar we moeten niet vergeten dat verzoeker nog een kind was toen hij Afghanistan verliet. Wat hij kent, kent hij met de ogen van een kind. Als hij zegt dat de school en de madrassa zich op dezelfde plaats bevinden, bedoelt hij dat de twee instellingen niet ver van elkaar verwijderd zijn, want hij weet dat de reis per driewieler slechts 10 minuten duurt.

5.

Dit is meer dan voldoende om te verklaren waarom hij en zijn broer na incident in de madrassa nog naar school mochten gaan, en doet dus niets af aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

5.

Tegenpartij is van mening dat verzoeker erin niet lukt het risico van vervolging te individualiseren, omdat hij blijkt nooit persoonlijk door de Taliban benaderd te zijn.

Nochtans, gelet het geheel van de elementen die door verzoeker aangevoerd worden, moet men zijn vrees als persoonlijk beschouwen.

Inderdaad :

- Verzoeker studeerde in een madrassa waar de Taliban regelmatig aanwezig waren ;
- De Taliban konden nochtans twee leerlingen ontvoeren waarbij een gestorven is ;
- Ten gevolge van dit incident, hebben verzoeker en zijn broer de lessen van de madrassa niet meer gevolgd, wat ook het geval was van andere kinderen ;
- De vader van verzoeker werd persoonlijk bedreigd door de Taliban en er werd hem gevraagd zijn oudste zoon A.(...) die samen met verzoeker aan de madrassa studeerde te geven.
- De vader van verzoekers vader werd na zijn vertrek uit Afghanistan door de Taliban aangehouden en heeft vijftien dagen in gevangenis gezeten (NEP, blz. 19);
- Sinds deze periode komt zijn vader slechts voor korte periodes naar Afghanistan en leeft voortdurend in angst.

Gelet op deze factoren moet worden aangenomen dat, hoewel verzoeker nooit persoonlijk door de Taliban is benaderd, het risico dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst gerekruteerd zou worden is bijzonder groot.

6.

Wij willen ook benadrukken dat verzoeker tijdens zijn verhoor van 18 januari 2023 bijzonder gestrest is en dat hij niet de gelegenheid gehad heeft zijn verhaal zo gedetailleerd als hij het wenste te vertellen.

(NEP, p. 16) :

[Citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16]

Wij stellen ook vast dat verzoeker tijdens zijn verhoor op 18 januari 2023 bijzonder gespannen was en dat hij niet de gelegenheid heeft gehad om zijn verhaal gedetailleerd uit te werken zoals hij had gewild.

Dit blijkt ook uit de NEPs. Zo vroeg zijn voogd vlak na de pauze, om 10.45 uur, aan tegenpartij om rekening te houden met de toestand van zenuwachtigheid waarin hij op dat moment verkeerde (NEP, p. 16):

[Ibid., p. 16]

Ze vraagt dit opnieuw op het einde van het verhoor (NEP, p. 24) :

[Ibid., p. 24]

Het is zeker dat een dergelijke hoorzitting een bijzonder indrukwekkende oefening is, en des te meer voor een 15-jarige jongen die van zijn familie gescheiden is.

En het is waar dat wij bij het lezen van de NEP, wij bemerken dat verzoeker niet veel details geeft het geen sterk afwijkt van de gesprekken die wij met hem en zijn voogd hebben kunnen voeren.

Zoals hij het zelf zegt: "Ik heb het gevoel dat ik die dag van alles heb gezegd", "het was echt indrukwekkend en toen kon ik me niet meer herinneren wat ik allemaal tegen op DVZ had gezegd, dus ben ik een beetje de draad kwijtgeraakt".

Deze hoorzitting heeft hem zodanig verstoord dat zijn gedrag in het algemeen ervan veranderd is.

Terwijl zijn schoolsituatie relatief sereen was (NEP, blz. 4) en dat hij een goede verhouding had had met zijn leraren, is verzoeker plots van houding veranderd.

Dit wordt door Mw. C.(...) C.(...), sociale werkster in het centrum El Paso vermeld:

« Sinds E.(...) op 19 januari 2023 naar het CGRA is geweest hebben wij gemerkt dat zijn goede gedrag verslechtert.

E.(...) was een jongere die zich inzette voor zijn schoolopleiding, regelmatig was en die dit schooljaar schitterende inspanningen had geleverd. Maars sinds zijn verhoor is werd E.(...) van zijn school, het Sint-Jozefinstituut in Jambes, gestuurd wegens een opeenvolging van slechte gedragingen. Hij had nochtans een zeer sterke band met zijn leraren en opvoeders. Wij denken dat door zijn verhoor, gevoelens naar boven gebracht hebben die heel moeilijk aan te pakken zijn. Sindsdien bezoekt hij een nieuwe school gegaan, het Technisch Instituut van Namen, waar hij herhaaldelijk afwezig is. Wij werden zelfs door de federatie Wallonie-Bruxelles daarover aangesproken

We maken ons zorgen over E., we voelen dat hij kwetsbaar is, heel prikkelbaar. Hij legt uit dat zijn hart droevig is en dat hij momenteel niets anders kan handelen.

Tot slot denken wij dat zijn hoorzitting bij het CGVS traumatische gebeurtenissen heeft teruggebracht en dat het doordit voor hem erg moeilijk is verder te gaan.

Zijn voorbeeldig gedrag vóór zijn wegsturen werd ook door de heer D.(...) D.(...) M.(...), Daspabegeleider van het Sint-Jozefinstituut in Jambes aangehaald:

« Selon mes observations, il s'agit d'un jeune homme très motivé, respectueux et très volontaire qui a fait des progrès fulgurants en français. E.(...) est un exemple au niveau des efforts fournis en classe malgré la situation horrible que celui-ci traverse.

Le jeune respectait bien les consignes et utilisait les bons outils et bonnes techniques. Il aidait les autres en classe et était appliqué même lorsque c'était plus difficile.

Le jeune a une fonction de parrain pour les autres jeunes du centre El Paso fréquentant notre école.

On constate donc une grosse soif d'apprendre et d'avancer dans les apprentissages mais aussi dans la volonté de pouvoir aider sa famille »

1. Over het profiel van verzoeker

7.

Men moet toch daaraan herinneren dat toen verzoeker Afghanistan verliet, hij slechts 13 jaar oud was, wat heel jong is. Men kan dus redelijkerwijze van hem verwachten dat hij zelfs maar een basiskennis van de landbouw zou hebben. (NEP, p. 11) :

Op heel verbazende wijze betwist tegenpartij het feit dat verzoeker de zoon van een landbouwer is, die enkel met het argument dat zijn kennis van de landbouw heel beperkt is.

Men moet toch daaraan herinneren dat toen verzoeker Afghanistan verliet, hij slechts 13 jaar oud was, wat heel jong is. Men kan dus redelijkerwijze van hem verwachten dat hij zelfs maar een basiskennis van de landbouw zou hebben.

Bovendien wijst verzoeker er zelf op, dat alleen zijn broer zijn vader hielp en dat hij slechts af en toe meekwam, zonder echt deel te nemen aan de landbouwactiviteiten (NEP, blz. 11):

[Citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11]

In een dergelijke context, in tegenstelling met wat tegenpartij schijnt te beschouwen is het niet vreemd dat verzoeker geen antwoord kan geven aan de meest elementaire vragen die hem gesteld worden, - indien de gestelde vragen werkelijk elementair zijn.

Tegenpartij vindt het bijvoorbeeld ook verbazend dat verzoeker de grootte van de velden van zijn vader niet kan in djerib of biswa kan geven, de gebruikelijke meeteenheden in Afghanistan. Maar een vraag over de grootte van een veld, die gesteld wordt aan een kind van 15 jaar, dat niet betrokken was in de landbouwactiviteiten en van wie men niet weet is of hij kan rekenen in deze gebruikelijke meeteenheden, is ver van elementair!

Nochtans vergist zich tegenpartij wanneer zij beschouwt dat de verklaringen van verzoeker verklaringen in verband met zijn profiel als zoon van een landbouwer algemene geloofwaardigheid van zijn verhaal ondermijnen.

2. Over het bestaan van zijn broer A.(...)

Opnieuw blijkt tegenpartij te beschouwen dat het bestaan van de broer van verzoeker niet bewezen is omdat verzoeker hiervoor geen bewijs brengt en geen stappen heeft ondernomen om hem op te sporen.

Nochtans uit de NEP's blijkt echter dat verzoeker, met hulp van zijn voogd, de hulp van de opsporingsdienst van het Rode Kruis gevraagd heeft (NEP, blz. 10):

[Ibid., p. 10]

Hij bezorgt ons ook het ontvangstbewijs van het Rode Kruis, dat het bestaan van het verzoek attesteert evenals de onderzoeken die thans gevoerd zijn om A.(...) te vinden.

Dit is meer dan genoeg om het bestaan van zijn broer A.(...) te staven.

3. Betreffende de problemen van de vader van verzoeker na zijn vertrek

9.

Daarbij lijkt tegenpartij de problemen die de vader van verzoeker na zijn vertrek heeft ondervonden te betwijfelen met als enige reden dat deze problemen zich hebben voorgedaan nadat de Taliban aan de macht zijn gekomen.

Het blijkt nochtans duidelijk dat zijn vader pas na augustus 2021 benaderd werd, omdat dit het gevolg was van de val van de regering, die toen gebeurde. Talrijke bronnen wijzen op een toename van represailles ten gevolge van de val van de regering.

Verzoeker beschrijft de problemen die zijn vader ondervond als volgt (NEP, blz. 19):

[Ibid., p. 19]

Verzoeker vertelt dat sindsdien zijn vader alleen maar voor heel korte periodes naar Afghanistan terugkeert uit angst aangehouden te worden (NEP, blz. 17). Hij leeft in voortdurende angst, wat wel de werkelijkheid van het risico dat op verzoeker rust in geval van terugkeer.

Dit is zeker een ernstige aanwijzing voor de gegronde vrees van verzoeker in de zin van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980.

4. Conclusie over zijn persoonlijke vrees

10.

Gelet op de hierboven aangehaalde elementen, moet de vrees van verzoeker als gegrond beschouwd worden in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 of moet hem ten minste het voordeel van de twijfel worden gegeven overeenkomstig artikel 48/6, § 4.

Ten subsidiaire titel, volstaan de aangehaalde elementen om de nietigverklaring van de beslissing die door tegenpartij genomen werd, te bekomen.

A. Over de verwestering van verzoeker

11.

Uit de rechtspraak van uw Raad volgt dat verwesterde Afghanen in aanmerking kunnen komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus wegens de politieke of religieuze overtuigingen, (die hen toegewezen zijn) indien uit een individueel onderhoud blijkt dat zij zich westerse waarden en normen zodanig hebben toegeëigend dat van hen niet kan worden verwacht dat zij deze verloochenen, of indien zij persoonlijke kenmerken of gedragingen vertonen die uiterst moeilijk of praktisch onmogelijk te veranderen of te verbergen zijn.

Indien een verzoeker alleen maar gedurende een korte periode in Afghanistan geleefd heeft en het grootste deel van zijn jeugd en zijn opleidingsjaren buiten het land doorgebracht heeft, moet de Commissaris-generaal de geloofwaardigheid van het verblijf van verzoeker in het buitenland nauwgezet analyseren (RvV 12 oktober 2022, nr. 278 653 [erkenning] en 278 654, RvV 13 oktober 2022, nr. 278 699 [nietigverklaring] en 278 701).

In dit geval, vertoont tegenpartij niet veel aandacht aan de mogelijke verwestering van verzoeker.

Daarbij heeft zij hem hierover heel weinig vragen gesteld.

Het blijkt echter dat verzoeker sinds zijn aankomst in België aanzienlijke inspanningen heeft geleverd om zich zoveel mogelijk in de Belgische samenleving te integreren.

Dit blijkt uit de steunbrief door Monsieur D.(...) M.(...) opgesteld:

« Selon mes observations, il s'agit d'un jeune homme très motivé, respectueux et très volontaire qui a fait des progrès fulgurants en français. E.(...) est un exemple au niveau des efforts fournis en classe malgré la situation horrible que celui-ci traverse ».

Naast zijn schoolbezoek is verzoeker ook betrokken bij een MMA-sportclub, waaruit eveneens zijn wens tot integratie blijkt.

Deze elementen blijken echter niet door tegenpartij geanalyseerd te zijn. .

Nochtans is dit van cruciaal belang, aangezien deze kenmerken nu deel uitmaken van de persoonlijkheid van verzoeker en dat men van hem niet verwacht kan worden dat hij daarvan afstand zou doen in geval van terugkeer.

Bovendien wordt algemeen aangenomen dat gerepatrieerden meer blootgesteld zijn voor vervolging door de Taliban dan anderen.

Verschillende bronnen vermelden dat de Taliban ballingschap naar een westers land als verraad beschouwen. Deze beschuldiging komt dikwijls voor in de dreigbrieven die naar de gerepatrieerden gericht zijn. Een onderzoek uit 2016 van het Refugee Support Network (RSN) vermeldt dat de gerepatrieerden gevaar liepen omdat ze door de Taliban als ongelovigen of spionnen werden beschouwd.

Ook Amnesty International meldde in haar jaarverslag van 2019 dat veel Afghaanse gerepatrieerden te maken hebben met bedreigingen en geweld van gewapende groepen waaraan ze hadden geprobeerd te ontsnappen.

Zodoende schendt tegenpartij dus duidelijk het vereiste van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen, de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.

B. Over de toekenning van de subsidiaire bescherming

12.

Ten louter subsidiaire titel, vraagt verzoeker de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming, overeenkomstig artikel 48/6, §4 van de wet van 15 december 1980.

Krachtens dit artikel wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

Als ernstige schade wordt beschouwd

(a) de doodstraf of terechtstelling

(b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van de verzoeker in zijn land van herkomst; of

(c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in interne of internationale gewapende conflicten.

Bij de beslissing over de draagwijdte van artikel 15, onder b), van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, onder b), van Richtlijn 2011/95/EU), dat artikel 48/4, lid 2, omzet, oordeelde het HvJEU dat "(de) termen "foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van de verzoeker in zijn land van herkomst" betrekking hebben op situaties waarin de verzoeker om subsidiaire bescherming specifiek blootstaat en aan het risico van schade van een bepaalde aard".

In hetzelfde arrest stelt het HvJEU dat "hoewel het door artikel 3 van het EVRM gewaarborgde grondrecht een van de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht is waarvan het Hof de eerbiediging verzekert, en de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens in aanmerking wordt genomen bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde, het niettemin artikel 15, sub b, van de richtlijn is dat inhoudelijk met dit artikel 3 overeenstemt. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en die dus autonoom moet worden uitgelegd, met inachtneming van de door het EVRM gewaarborgde grondrechten."

Daardoor verduidelijkt het Hof dat artikel 15, sub c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad "meer in het algemeen naar "bedreigingen van het leven of de persoon" van een burger verwijst, dan naar specifieke gewelddaden"».

Met andere woorden, is de vaststelling van het bestaan van "ernstige en individuele bedreigingen" in de zin van artikel 15, sub c, van richtlijn 2011/95, is niet ondergeschikt aan de voorwaarde dat de aanvrager van subsidiaire bescherming bewijst dat hij specifiek wordt getroffen door elementen die eigen zijn aan zijn persoonlijke situatie.

13.

In dit geval wordt de streek van herkomst van verzoeker, namelijk het dorp Qualai Arbab, district Behsud, in de provincie van de Nangarhar, wordt niet betwist door tegenpartij.

Deze is echter van mening dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, van de wet van 15 december 1980.

Nochtans in hun publicatie *Tracking disorder during Taliban Rule in Afghanistan* van april 2022, wijzen ACLED en APW echter de provincie Nangarhar, waarvan verzoeker afkomstig is, als bijzonder getroffen door direct geweld tegen burgers:

In hun publicatie *Tracking disorder during Taliban Rule in Afghanistan* van april 2022 wijzen ACLED en APW echter op verzoekers thuisprovincie Nangarhar als bijzonder getroffen door direct geweld tegen burgers:

[citaat <https://acleddata.com/2022/04/14/tracking-disorder-during-taliban-rule-in-afghanistan-a-joint-acledd-and-apw-report/#:~:text=ACLED%20records%20over%2020%20indoor,the%20addition%20of%20APW%20data,p.7>]

Op 14 september 2022 heeft de secretaris-generaal van de VN een verslag uitgegeven over de situatie in Afghanistan en de gevolgen daarvan voor de internationale vrede en veiligheid, waarin hij een aanzienlijk hoog aantal veiligheidsincidenten aanhaalde, in sommige provincies, waaronder Nangarhar, vaststelde :

[citaat https://unama.unmissions.org/sites/default/files/220914_sg_report_on_afghanistan_s.2022.485.pdf]
De Speciale Verslaggever voor de situatie van de rechten van de Mens in Afghanistan spreekt over bepaalde incidenten van deze type in de provincie Nangarhar gedurende het jaar 2022 :

[citaat <https://www.ohchr.org/en/documents/country-reports/ahrc516-situation-human-rights-afghanistan-report-special-rapporteur>]

Sinds augustus 2021, is de provincie Nangarhar het onderwerp van talrijke schendingen van de rechten van de mens, zowel voor partijen die aan het conflict deelnemen als voor burgers, zoals de EUAA ervan getuigt :

[citaat https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_afghanistan_security_situation_20220823.pdf]

In het licht van het voorgaande blijkt dat tegenpartij de documenten waarop zij haar beslissing baseert en de beschikbare informatie over de regio van herkomst van verzoeker kennelijk onvolledig of onjuist heeft gelezen.

Bijgevolg heeft zij geen diepgaande, zorgvuldige en correcte analyse gevoerd van de evolutie van de veiligheidssituatie in Afghanistan.”

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

- “1. EASO, Afghanistan. Recruitment by armed groups, 2016, disponible en ligne sur https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf;
2. EASO, Afghanistan. Security situation, COI Report, 2020, disponible en ligne sur https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf;
3. Capture d'écran Google Maps de l'école secondaire du requérant;
4. Lettre de Madame C. C.;
5. Lettre de Monsieur D. D. M.;
6. Accusé de réception du Service Tracing de la Croix Rouge ;
7. Refugee Support Network (RSN), After return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan, avril 2016, p. 28-29: www.refugeesupportnetwork.org/resources/7-after-return-documenting-the-experiences-of-young-people-forcibly-removed-to-afghanistan ;
8. Amnesty International, Human Rights in Asia-Pacific; Review of 2019 -Afghanistan, 30 janvier 2020: www.amnesty.org/en/countries/asia-and-the-pacific/afghanistan/reportafghanistan/ ;
9. ACLED and APW, Tracking disorder during Taliban rule in Afghanistan, 14 avril 2022, disponible en ligne sur <https://acleddata.com/2022/04/14/tracking-disorder-during-talibanrule-in-afghanistan-a-joint-acledd-and-apwreport/#:~:text=ACLED%20records%20over%2020%20indoor,the%20addition%20of%20APW%20data> ;
10. Report of the Secretary-General on The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, A/77/340-S/2022/692, 14 septembre 2022, disponible en ligne sur https://unama.unmissions.org/sites/default/files/220914_sg_report_on_afghanistan_s.2022.485.pdf ;
11. Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, A/HRC/51/6, 9 septembre 2022, disponible en ligne sur <https://www.ohchr.org/en/documents/country-reports/ahrc516-situation-human-rightsafghanistan-report-special-rapporteur> ;
12. EUAA, Afghanistan Security Situation, août 2022, disponible en ligne sur https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_afghanistan_security_situation_20220823.pdf.”

2.1.2. In een aanvullende nota van 15 september 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- het EASO-rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023.

2.1.3. In een aanvullende nota van 21 september 2023 gaat verzoeker in op de veiligheids- en humanitaire situatie in zijn regio van herkomst. Over zijn verwestering brengt verzoeker, naast een verwijzing naar algemene informatie en rechtspraak van de Raad, de volgende documenten ter kennis:

- een sponsorovereenkomst;
- een schoolprestatiecertificaat;
- attestatie van ASBL Régie des Couteliers;
- attestatie van de heer D. M.;
- een arbeidscontract en loonbrieven;
- een vrijwilligersovereenkomst.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker kan met zijn betoog omtrent zijn beweerd gedwongen rekrutering door de taliban geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier: “Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en

gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je beweerde dat er nog andere mensen waren die op een gelijkaardige manier als jij persoonlijk benaderd werden door de taliban maar pretendeert meteen dat dit niet in jouw dorp was, maar in omliggende dorpen (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met deze beschikbare informatie inzake de gedwongen rekrutering door de taliban, begin je over de twee jongens die uit de madrassa zouden zijn meegenomen, een bewering die je niet staakt, die niet strookt met hun gewoonlijke modus operandi en die je niet aannemelijk maakt zoals we verder infra beargumenteren (CGVS p. 22).

Je slaagt er niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval en het geval van jouw oudere broer A.(...) afwijken van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Je kan immers op geen enkel moment doorheen jouw verklaringen de indruk wekken dat jij en A.(...) in een omgeving zaten waarin een gedwongen rekrutering aannemelijk is. Ten eerste blijkt uit jouw verklaringen dat jouw dorp en omgeving ten tijde van de door jou aangehaalde problemen onder controle waren van de voormalige Afghaanse overheid (CGVS p. 12). Gevraagd of de taliban ooit naar jouw dorp kwamen, antwoord je ontkennend (CGVS p. 14). Ook uit de beschikbare informatie over het district Behsud van de provincie Nangarhar, blijkt dat dit grotendeels verstedelijkte district nabij de stad Jalalabad in de periode voorafgaand aan jouw vertrek uit Afghanistan voor 85% tot 100% van het district Behsud in de handen van de overheid was (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien moet worden opgemerkt dat je verklaart dat ook de madrassa, die gelegen is naast de grote weg, gesteund wordt door de overheid en er ook meisjes les volgden aan de madrassa. Het is bijzonder opmerkelijk dat indien de madrassa effectief een talibanbolwerk zou zijn geweest, ze meisjes zouden toelaten lessen te volgen in de madrassa (CGVS p. 12). Verder stel je ook dat de mensen in jouw dorp de taliban niet leuk vonden en er geen mensen in het dorp zijn die de taliban steunen (CGVS p. 15). In een dergelijke omgeving nabij één van de grootste metropolen van Afghanistan binnen een regio waarin de bevolking hen niet gunstig gezind is, is het voor de taliban in ieder geval moeilijker om te opereren en te rekruteren dan in gebieden die (deels) onder hun controle zijn. Deze vaststellingen over de veiligheidssituatie en de omstandigheden in jouw dorp en omgeving, zijn een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van jouw voorgehouden rekrutering van jouw broer A.(...) en jezelf. Ten tweede leg je weinig aannemelijke verklaringen af over het incident waarbij er twee jongens meegenomen werden vanuit de madrassa. Zo stel je dat de twee jongens plotseling tegen hun zin gedwongen werden meegenomen door de Kari's van de madrassa, die gelinkt waren met de taliban (CGVS p. 13). Bevraagd over de omstandigheden rond de ontvoering van deze jongens, verklaar je dat er geen voorgaande indicatie was of gebeurtenis plaatsvond die erop kon wijzen dat de Kari's gelinkt waren aan de taliban of talibangezind waren (CGVS p. 14). Gevraagd of de families of belangrijke mensen uit het dorp werden gecontacteerd alvorens de jongens werden meegenomen, antwoord je negatief. Je stelt ook dat je niet eerder merkte dat de Kari's gelinkt waren aan de taliban en het niet kon opmaken uit wat ze zeiden of vermeldden. Je haalt aan dat je te jong was hiervoor. Bevraagd of jouw oudere broer A.(...) er ooit iets over zei, antwoord je opnieuw ontkennend (CGVS p. 14). Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat jouw verklaringen over dit incident weinig aannemelijk zijn en geenszins in overeenstemming te brengen zijn met de beschikbare informatie. Dat de taliban op zulke plotselinge wijze zouden overgaan tot een gedwongen rekrutering van twee jongens uit de madrassa is veeleer ongeloofwaardig. Bovendien is het door jou beschreven incident des te merkwaardiger in het licht van jouw verklaringen dat de taliban in jouw regio er op geen enkele manier voor trachtten te zorgen dat jongens zich bij hen aansloten en je niet hoorde over jongens die zich op vrijwillige basis bij hen aansloten (CGVS p. 15). Deze vaststellingen over het incident in de madrassa tast de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas verder aan. Ten derde mag ook de reactie van de mensen in de regio op dit incident verbazen. Er kan immers verwacht worden dat er bij een dergelijk incident in een regio die door de overheid onder controle was een reactie volgt van de autoriteiten, quod non (CGVS p. 13, 15). Je vertelt dat veel mensen hun kinderen niet meer toelieten naar de madrassa te gaan naar aanleiding van het incident, maar wel nog naar school (CGVS p. 14). De school en de madrassa waren echter op dezelfde plek (CGVS p. 11). Indien er werkelijk een risico op rekrutering door de taliban bestond op deze plek, is het bijzonder opmerkelijk dat je wel nog werd toegelaten om naar deze school te gaan nadat het incident in de madrassa plaatsvond (CGVS p. 13). Ten vierde zijn ook jouw verklaringen over de concrete rekruteringspoging ten aanzien van jouw broer A.(...) en jijzelf weinig overtuigend. Jouw verklaringen hierover zijn erg summier en weinig doorleefd (CGVS p. 19-22). Je bent bovendien niet in staat aan te tonen waarom de taliban jou zou viseren. Je poneert dat de reden is dat je naar de madrassa ging, maar dit kan in het licht van bovenstaande vaststellingen niet overtuigen (CGVS p. 21, 22). Je verklaart dat jij zelf nooit persoonlijk werd benaderd door de taliban en dat je niet weet of jouw broer benaderd werd (CGVS p. 21). Je stelt enkel dat jouw vader met hen sprak en jullie vertelde dat jullie werden weggestuurd (CGVS p. 19).

De taliban zouden ook een brief hebben gestuurd, maar die kan je niet voorleggen (CGVS p. 20). Verder is het ook weinig aannemelijk dat de taliban twee weken zouden wachten alvorens jouw vader een tweede keer te benaderen (CGVS p. 20). Dit strookt daarenboven hoegenaamd niet met de door jou beschreven modus operandi van de taliban bij de plotselinge ontvoering van de twee jongens in de madrassa, waarbij de familieleden niet werden gecontacteerd. Bovendien is het veeleer ongeloofwaardig dat jouw vader zou overgaan tot het wegsturen van twee van zijn zonen zonder eerst hulp gezocht te hebben bij de lokale dorpsvertegenwoordigers. De verklaring dat de dorpsoudsten bang waren, kan niet overtuigen gezien de door jou beschreven veiligheidssituatie in jouw omgeving (CGVS p. 22). Bovenstaande vaststellingen over de door jou voorgehouden rekruteringspogingen van de taliban doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas."

Waar verzoeker aanvoert dat hij gestresseerd was tijdens het persoonlijk onderhoud van 18 januari 2023 en hij daardoor niet de gelegenheid heeft gehad zijn verhaal zo gedetailleerd als hij het wenste te vertellen, benadrukt de Raad dat los van de vaststelling dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard kan gaan met enige mate van stress, toch redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van zijn relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit zijn land van herkomst. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval.

In zoverre verzoeker stelt dat hij nog zeer jong was toen hij Afghanistan verliet en dat het niet vreemd is dat hij geen antwoord kan geven op de meest elementaire vragen over zijn profiel als boerenzoon, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier: *"Verder kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij jouw aangemeten profiel als boerenzoon in een familie die zich voor hun inkomsten enkel beroept op landbouwactiviteiten. Ondanks jouw jonge leeftijd bij jouw vertrek uit Afghanistan kan er redelijkerwijze van jou verwacht worden dat je enige kennis hebt vergaard over landbouwactiviteiten. Je vertelt immers dat jouw vader heel zijn leven lang een landbouwer was en ook jouw maternale ooms landbouwers zijn of vee bezitten (CGVS p. 7, 11). Je verklaart zelf niet geholpen te hebben met de landbouwactiviteiten, maar jouw vader wel regelmatig te hebben vergezeld wanneer hij aan het werk was (CGVS p. 11). In deze context is het dan ook verbazingwekkend dat jij er niet eens in slaagt basisvragen over de landbouwactiviteiten van jouw vader te beantwoorden. Zo kan je niet antwoorden op de vraag wanneer rijst geplant of geoogst wordt. Pas wanneer aangedrongen wordt en je gevraagd wordt of je weet of het bijvoorbeeld in het warme of het koude weer is dat de oogst plaatsvindt, stel je dat je denkt dat het in het warme weer is (CGVS p. 8). Dit is echter niet correct. Rijst wordt in Nangarhar en het noordoosten van Afghanistan geplant in de zomermaanden en geoogst in de herfstmaanden (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Daarnaast ben je opmerkelijk genoeg niet in staat om de grootte van de velden aan te geven in djerib of biswa, de courante meeteenheden in Afghanistan (CGVS, p. 7-8). Deze vaststelling over het door jou aangemeten profiel ondermijnt jouw algemene geloofwaardigheid."*

Verzoeker tracht het bestaan van zijn broer A. te staven door het neerleggen van een document van de opsporingsdienst van het Rode Kruis. De Raad wijst erop dat dergelijk document louter het opsporingsverzoek attesteert en niet aantoon dat A. gevonden is.

Over de problemen die verzoekers vader zou hebben ondervonden na zijn vertrek uit Afghanistan, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *"Voorts dient betreffende de problemen die jouw vader zou hebben ondervonden na jouw vertrek uit Afghanistan te worden opgemerkt dat deze zouden hebben plaatsgevonden na de machtsovername van de taliban midden augustus 2021. Jij kwam eind maart 2021 aan in België en verklaart ongeveer negen à tien maanden onderweg te zijn geweest (CGVS p. 17-18). Er kan dus worden aangenomen dat je midden 2020 vertrok uit Afghanistan. Jouw vader zou dus pas problemen hebben gekregen met de taliban meer dan een jaar na jouw vertrek uit Afghanistan. Het is bijzonder onwaarschijnlijk dat jouw vader, die benaderd werd door de taliban omwille van de rekrutering van zijn zonen, zo lang zonder problemen in het dorp kon verblijven indien er sprake zou zijn van een geloofwaardige gedwongen rekrutering. Je stelt bovendien dat hij problemen kreeg met de taliban om andere redenen dan de rekruteringspoging, namelijk omdat jouw neef beschuldigd zou zijn door de taliban. Over deze problemen kan je vrijwel niets vertellen. Je weet niet waarom jouw neef beschuldigd en vermoord zou zijn, of waarom jouw vader werd meegenomen (CGVS p. 23). Daarnaast blijkt dat jouw vader werd vrijgelaten door de taliban en hierna nog een periode in Pakistan werkzaam was alvorens terug te keren naar Afghanistan waar hij op verschillende plekken verblijft (CGVS p. 17). Je kan bovendien geenszins aantonen waarom deze situatie ervoor zou zorgen dat jij zelf een vrees voor vervolging dient*

te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. De foto's die je voorlegt om de problemen van jouw vader te staven zijn weinig overtuigend. De foto waarop jouw vader afgebeeld is samen met een aantal talibs is immers bewerkt. Er is een deel van de foto verborgen onder een blauwe vlek. Deze foto kan bijgevolg niet als bewijs dienen. Uit de andere foto's waarop jouw vader staat afgebeeld is niet af te leiden dat hij effectief problemen kent (CGVS p. 17). Tevens moet benadrukt worden dat de beweerde problemen van jouw vader na jouw vertrek uit Afghanistan beoordeeld dienen te worden in het licht van jouw ongeloofwaardig bevonden verklaringen."

Waar verzoeker wijst op zijn verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "*zina* betreft" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS,

"Afghanistan – taliban's impact on the population", June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker toont geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken. *In casu* legt verzoeker een steunbrief voor van meneer D. M. en stelt hij dat hij het grootste deel van zijn jeugd en zijn opleidingsjaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht. Verder stelt hij dat hij betrokken is bij een MMA-sportclub en legt hij tevens een sponsorovereenkomst neer, een schoolprestatiecertificaat, verdere werkattestatie, een arbeidscontract, loonbrieven en een vrijwilligersovereenkomst, waaruit volgens hem eveneens zijn wens tot integratie kan blijken.

Na zorgvuldig onderzoek van voorgaande elementen, komt de Raad tot het volgende besluit.

De Raad merkt op dat verzoeker goed Frans spreekt. Hij studeert, terwijl hij ook werkt en een netwerk probeert op te bouwen. Uit deze positieve initiatieven kan echter niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Uit de voorliggende elementen blijkt geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier en in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts sinds 31 maart 2021 in België heeft verbleven in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Men kan ook bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker op zulke jonge leeftijd uit Afghanistan vertrok dat hij zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Verzoeker was 14 jaar oud toen hij België binnenkwam en werd in Roemenië voor het eerst geregistreerd op 26 januari 2021 (Eurodac). Verzoeker heeft verder nog een familiaal netwerk in Afghanistan waarmee hij nog contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5-6). Bovendien blijkt dat verzoeker zich bediende van een tolk Pashtou en aanduidt moslim te zijn (CGVS-Vragenlijst, stuk 7, p. 14).

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen.

Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP